

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Petiti Philosophi & Doctoris Medici, Miscellaneorum Observationum Libri quatuor

Petit, Pierre

Trajecti ad Rhenum, 1682

Cap. X. Ejusdem in pastoralis pedi descriptione cura apprime bucolico
carmini congruens, tum alia obiter animadversa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13245

queritur a quibusdam, cur animalia plerumque jacendo ad ruminandum sese accommodent, cum tamen eodem modo, quo cibum in os ingesserunt, eundem quoque revertere posse videantur? dicendum esse arbitror, quod natura hunc motum ruminationis, qui a corpore gravi contra suam naturam, fieri sursum apparet, evitare, ejusque violentiam utcunque moderari voluerit; id quod magis jacendo, quam stando non incommode præstare poterat. Hoc enim modo cibus longe cum minori difficultate ascendere cogitur, nec tam alte in os compulsus trahitur: quam facilitatem adhuc non parum ipse decubitus, quo semper in alterum latus animalia decumbunt, adjuvare videtur. Sic enim via, per quam cibus sursum regeritur, declivior & commodior fit, & longe minori cum labore & conatu cibus in os propellitur, quam si stando vel incedendo ruminationis perageretur.

CAPUT X.

Ejusdem in pastoralis pedi descriptione cura apprimè bucolico carmini congruens, tum alia obiter animadversa.

Ocus exstat in 5. Ecloga:

At tu sume pedum (quod, me cum sepe rogaret

Non tulit Antigenes, & erat tum dignus amari)

Formosum paribus nodis atque are, Menalca.

Et in re tam tenui Maronis ingenium & eruditio elucet: Nam & Theophrastus in primo de Historiis Plantarum, laudatam olim in arboribus nodorum paritatem & æqualem inter se distantiam testatur: Εἰς δὲ (inquit) τῶν μὲν ἄ-
ταρλοι,

τακτοί, καὶ ὡς ἔτυχεν, οἱ ὄζοι τῷ δὲ τελαγμένοι, καὶ τῷ διαση-
μαλί καὶ τῷ πλήθει, καθάπερ εἰρηλαί. διὸ καὶ ἀξιολογώτατα
ταῦτα καλεῖται, supple δένδρα. i. *Quibusdam nodi inordinati
utque forte evenit: quibusdam ordinati, tam intervallo, quam
numero, ut dictum est. Ob id eas (arbores) egregias vocant.
Quod autem nodis ἔρε formosum dicit, an eadem dictum
sit figura, qua alibi, pateris libamus ἔρε auro, pro pateris
aureis; ut nodi erei intelligantur clavi, eo, quod nodos re-
praesentent, ambigi potest. Nam & scipiones æreis cla-
vis distingui solitos, clavæ nomen indicat. Athenæus lib. xi.
cap. 12. Ἐμφανέλαι γὰρ, ὡς τῶν ἡλῶν ἐμπεπερονημένων κα-
θάπερ ἐπὶ τῶν ῥοπάλων. quo loco & artem illam clavos in
sceptris & clavis figendi ἐμπαισικὴν vocat. Tale Achillis
sceptrum describit Homerus in 1. Iliad.*

Ὡς Φάλο χωόμενῳ, ποδὶ δὲ σκῆπτρον ἐάλῃ γαίῃ
Χυσείοις ἡλοισι πεπαρμένον.

Sed cum hæc clavorum æreorum in pedo distinctio sum-
ptuosior videatur, quam pastorum simplicitati convenit,
naturales ligni nodos malim interpretari, æs autem imam
baculi partem in sibynis hastis Græci ἔριαχον & σαυρωῖ-
ρα vocant.

In eadem ecloga :

*Pocula bina novo spumantia lacte quotannis,
Craterasque duos statuam, &c.*

Spumantia dicit pocula, quæ sunt liquore plena & redundan-
tia, non autem, quæ spumam in summo habent. locutio
fatis frequens apud poëtas, atque ipsum Maronem: ita
enim & in 2. *Georgic.*

———— *Spumat plenis vindemia labris.*

& in primo magni operis :

———— *Ille impiger hausit*

Spumantem pateram ἔρε pleno se proluit auro.

ubi *spumantem* ipse exponit plenam. Hoc sensu & Græci
ἀφρωδες interdum usurpant. unde quidam *Aphorismum*
Hippo-

Hippocratis 13. sect. 5. hoc modo accipiebant: Ο κόσσι αίμα
 αφρώδες άναπύσσι, τέλεισιν εκ τῶ πνεύμοι & ή τοιάύτη άνα-
 γωγή γίνεσσι. i. Qui sanguinem spumofum exspuunt, his e pul-
 mone is sanguis educitur. Galenus in comment. Καί τινές γε τήν
 δέξηγησιν άυτῶ ποιέμενοι, πλήθ & ένδεικνύσαι φασί τένομα.
 και διά τῶτο άπό τῶ κυρίῳ μέλεν ήνεχθαι. i. Nonnulli in hujus
 expositione, id nominis (αφρώδες) ajunt multitudinem in-
 dicare: atque ita translatum esse a propria significatione. Hanc
 quidem expositionem non probat Galenus, & ibi refellit,
 sed tamen ex ipsa intelligitur, id quod dixi, spumans spumo-
 sumque idem interdum Græcis significare, quod abundans &
 plenum.

C A P U T X I.

Virgilii & Theophrasti loca, de malo medica,
 comparantur; videri Theophrasti codicem in
 ejus arboris descriptione mutilum: suppletur ex
 Athenæo. de mali medici usu olim ad emendan-
 dum oris fetorem apud Medos.

Medicæ arboris descriptio hujusmodi exstat a-
 pud Maronem in 2. Georgic.

Media fert tristes succos, tardumque sapo-
 rem

Felicis mali: quo non presentius ullum,

Pocula si quando seve infecere noverca,
 Miscueruntque herbas, & non innoxia verba,
 Auxilium venit, ac membris agit atra venena.
 Ipsa ingens arbor faciemque simillima lauro:
 Et si non alium late jactaret odorem,

Laurus